

Jaarthema 2010-2011: Eredienst

4 – Vader wil graag dat je op adem komt

In wie herken je je?

Johannes 4:1-42 is een uitvoerige beschrijving, bedoeld om je er goed in te kunnen verplaatsen. Je kunt je herkennen in die vrouw, die zó smacht naar de perfecte liefde maar 'm vindt bij geen enkele man. Misschien herken je je meer in die leerlingen van Jezus, die niet snappen waar Jezus nu toch weer mee bezig is. En dan zijn er nog de Samaritanen die het getuigenis horen van de vrouw die zij allemaal wel kennen: wat is er met háár gebeurd? Maar de drie groepen delen intussen dezelfde dorst. Jezus is dan ook de Redder van de wéreld (4:42).

Er komt een tijd...

Juist Johannes 4:23-24 roept een geweldig verlangen op: er komt een tijd...geweldig! Wat je niet vindt in materiële zaken, vind je wel in relaties. Maar ook die zijn nooit volmaakt, daarom mag je nu thuiskomen bij God. Alleen bij Hem vind je perfecte liefde. Ons diepste verlangen is er één naar troost, geborgenheid, aanvaarding, waardering. Dat je wordt erkend in je pijn, dat je je begrepen voelt en tegelijk geliefd. En het goede nieuws is nu dat die weg door Jezus helemaal opengaat. Door de Geest mag je gaan zeggen: Vader, Pappa! (Rom.8:15) Dat is in andere woorden precies wat Jezus in Johannes 4:23-24 zegt. God is Geest = God is niet menselijk (Joh.3:5). Jezus werd weliswaar mens. Maar óm de mensen weer thuis te brengen bij Gód. De tijd breekt nu aan dat je maar niet alles weet *over* de redding (zoals Nicodemus in Joh.3:3), maar dat je je *laat* redden, hoogstpersoonlijk. Opnieuw geboren wórd je door te kijken naar het kruis (Joh.3:14). Verwacht het niet langer van wat jij allemaal doet voor God, en wat wij als kerk weten *ván* God. Verwacht het vanaf nu alleen nog maar van Jezus. Hij voltooit wat ons nooit lukte (Joh.4:34). Nu staat er niets meer tussen God en ons in.

Rust vinden aan Vaders hart

Dit is nu wat wordt bedoeld met eredienst. Echtheid in de omgang met God. Hem er niet buiten laten, maar alles met Hem delen èn alles van Hem verwachten. Het getuigenis van de Samaritaanse vrouw is heel apart: "Er is iemand die alles van mij weet!" Dát brengt de mensen in de stad tot geloof. Eindelijk, je hoeft niet langer je stand op te houden. Voortaan kun je volstrekt eerlijk zijn over je leven zónder erom te worden veroordeeld of afgewezen. Wat je bij mensen nog wel eens mist. Maar zoek het dan ook vóór alles bij God. Dan vind je wél de rust waarnaar je snakt. En worden andere relaties, ook in de gemeente, er niet meer zo door belast. Kun je leven met het onvolkomene en zelfs het ronduit pijnlijke, omdat je de volmaakte aandacht/liefde vindt bij Vader.

Maakt het allemaal niet meer uit?

Ja, het maakt juist heel erg uit hoe je leeft. Maar daarom! Dat red je zelf niet. Er is er maar één de redder van je leven, en dat is Jezus. Aan jou de taak om aan te geven waar je precies zit. Dit is wat ik voel, wat ik denk, wat ik heb gedaan of juist niet gedaan. Laat mij nu leven op Uw stem.

Vragen/bespreekpunten:

1. Wat sprak je aan in de preek? Doe een rondje. De rest mag wel een vraag ter verduidelijking stellen, maar niet zijn of haar mening geven.
2. Bij 'eredienst' denken wij al heel snel aan de kerkdienst. Toch begint het dus in je eigen leven van iedere dag. Wat helpt jou om dicht bij Vader te zijn?
3. Deze preek ging over het eerste brandpunt van de eredienst: nader tot God. Het tweede brandpunt was: neem elkaar mee. Hoe kun je elkaar meenemen in het naderen tot God?